

บทความวิจัย

การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายในการจัดโครงการครูสังคมาสาเพื่อพัฒนา
โรงเรียนบัวน้อยวิทยาลดขยะของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

ชลธิชา โรจนแสง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

อีเมล: chonthicha.thicha@gmail.com, เบอร์โทร. 064-1595496

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบเปรียบเทียบการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายในการจัดโครงการครูสังคมาสาเพื่อพัฒนาโรงเรียนบัวน้อยวิทยาลดขยะของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่มีส่วนร่วม และสถานที่เกี่ยวข้องกับกลุ่ม เป็นการวิจัยแบบสำรวจ โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศึกษา อาจารย์สาขาวิชาสังคมศึกษา บุคลากรโรงเรียนบัวน้อยวิทยา และนักเรียนโรงเรียนบัวน้อยวิทยา จำนวน 118 คน ที่มาจากการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krecie และ Morgan (1970) เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .94 แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว และใช้ LSD ทดสอบความแตกต่างรายคู่ หากพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายในการจัดโครงการครูสังคมาสาเพื่อพัฒนาโรงเรียนบัวน้อยวิทยาลดขยะ โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการจัดองค์กร ด้านการประสานงาน ด้านการวางแผน ด้านการบังคับบัญชา และด้านการควบคุม 2) การเปรียบเทียบการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายในการจัดโครงการครูสังคมาสาเพื่อพัฒนาโรงเรียนบัวน้อยวิทยาลดขยะ พบว่า เพศ และระยะเวลาที่มีส่วนร่วมที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการไม่แตกต่างกัน แต่อายุ และสถานที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มที่แตกต่าง มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นการเปิดโอกาสให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อมในลักษณะของการรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ตลอดจนการประเมินผลให้ทุกฝ่ายได้สำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกัน อันจะนำไปสู่ความสำเร็จของโครงการ

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม, ภาคีเครือข่าย, จิตอาสา, การเรียนรู้จากการให้บริการสังคม, นักศึกษาวิชาชีพครู

Received: May 8, 2023, Revised: May 13, 2023, Accepted: May 25, 2023

**THE PARTICIPATION MANAGEMENT OF NETWORK PARTY IN ADMINISTRATION OF THE
SOCIAL STUDIES TEACHER VOLUNTEER SCHOOL PROJECT TO DEVELOP A WASTE-FREE
AT BUANOIWITTHAYA SCHOOL OF TEACHING PROFESSION STUDENT
SISAKET RAJABHAT UNIVERSITY.**

Chonthicha Rojanasang

Lecturer

Faculty of Education, SiSaket Rajabhat University

Email: chonthicha.thicha@gmail.com, Tel. 064-1595496

Abstract

The purposes of this study were to study and compare the participation management of network party in administration of the social studies teacher volunteer school project to develop a waste-free at Buanoiwitthaya School of teaching profession student, Sisaket Rajabhat University classified by gender, age, time of participation and status involving of group. This research is Survey Research methods. The sample consisted of 118 subjects comprised the social studies student, social studies lecturer, personnel and student at Buanoiwitthaya School. Krecie and Morgan(1970) table was used for calculating the sample size. The instrument was a 5-point rating scale questionnaire. The confidence value of the whole copy was .94. The statistics used were frequency discrimination, percentage, mean, standard deviation, t-Test and One-way ANOVA. Finally, Least Significant Difference test (LSD) was employed to test the differences between pairs if found with the pre-set significant level of .05.

The results are as follows: 1) the participation management of network party in administration of the social studies teacher volunteer school project to develop a waste-free at Buanoiwitthaya School was, overall and in separate aspects, found high as respectively shown: organization managing, collaborating, commanding, planning, and controlling. the participation management of network party in administration of the social studies teacher volunteer school project to develop a waste-free at Buanoiwitthaya School classified by gender and time of participation were not different. However, classified by age and status involving of group were different, the level of statistical significance is .05. Therefore, will give a good chance for them to participate both direct and indirect works as all and then co-result on their duties and will bring project succeed.

Keywords: *Participation, Network Party, Volunteer Spirit, Service Learning, Teaching Profession Students*

Received: May 8, 2023, **Revised:** May 13, 2023, **Accepted:** May 25, 2023

บทนำ (Introduction)

การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นหลักการสำคัญประการหนึ่งของธรรมาภิบาลถือเป็นหลักการสากลที่อารยประเทศให้ความสำคัญและเป็นประเด็นหลักที่สังคมไทยให้ความสนใจ เพื่อพัฒนาการเมืองเข้าสู่ระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมที่ภาครัฐจะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนรับรู้ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ เพื่อสร้างความโปร่งใสและเพิ่มคุณภาพการตัดสินใจของภาครัฐให้ดีขึ้น และเป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุก ๆ ฝ่าย รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ได้มีการวางกรอบของการมีส่วนร่วมของประชาชนในหลายมาตรา ตัวอย่างเช่น รัฐธรรมนูญได้ให้สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ในมาตรา 43 (2) จัดการบำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลาย ทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืนตามวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ มาตรา 50 (8) ร่วมมือและสนับสนุนการอนุรักษ์และคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพรวมทั้งมรดกทางวัฒนธรรม มาตรา 57 (2) อนุรักษ์ คุ้มครอง บำรุงรักษา พัฒนา บริหารจัดการ และใช้หรือจัดให้มีการใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ ให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืนโดยต้องให้ประชาชนและชุมชนในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมดำเนินการและได้รับประโยชน์จากการดำเนินการดังกล่าว ด้วยตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน มาตรา 58 การดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการ ถ้าการนั้นอาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสีย สำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง รัฐต้องดำเนินการให้มีการศึกษา และประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชนหรือชุมชน และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนและชุมชนที่เกี่ยวข้องก่อน เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาดำเนินการหรืออนุญาตตามที่กฎหมายบัญญัติ (ธัญลักษณ์ กาวีชา, 2562)

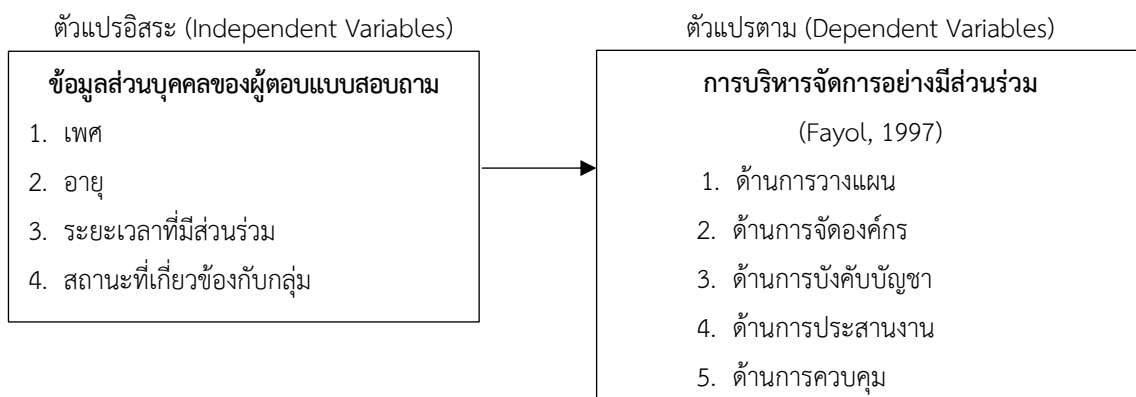
ปัจจุบันโรงเรียนกับชุมชนมีความสำคัญและสัมพันธ์กันมากขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาไม่ใช่เรื่องของครู และโรงเรียนเท่านั้น ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปเพื่อการเรียนรู้ของทุกคนไม่ว่าจะเป็นครอบครัว ชุมชน วัด โรงงาน กองทัพ กระบวนการทางเศรษฐกิจทุกอย่าง ศิลปะการแสดง กีฬา สื่อมวลชน เรียกว่าการศึกษาเป็นวิถีชีวิต เป็นทั้งวิธีการและเป้าหมายของกิจกรรมทุกชนิดของมนุษย์ ดังนั้นในการจัดการศึกษาสำหรับคนทั้งหมด (Education for all) และให้สังคมทั้งหมดเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา (All for Education) การศึกษาไม่ใช่เรื่องของ ครู โรงเรียนหรือกระทรวงศึกษาธิการเท่านั้น แต่ทุกส่วนของสังคมต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา (อมรรัตน์ โคตรชมภู และภมรพรรณ ยุระยาตร์, 2561) ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาสภาพปัจจุบันของโรงเรียนในพื้นที่ว่ามีโรงเรียนใดบ้างที่เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม แล้วจึงพบว่าโรงเรียนบ้านน้อยวิทยาเป็นหนึ่งในโรงเรียนที่ได้รับผลกระทบจากขยะ โดยโรงเรียนบ้านน้อยวิทยาสตั้งอยู่ในตำบลบ้านน้อย อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ มีระดับที่เปิดสอนตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนต้น-ตอนปลาย มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 88 คน สภาพภูมิอากาศและลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มติดกับแม่น้ำมูล ทำให้ประสบกับปัญหาน้ำท่วม และมีปัญหาขยะตามมา รวมไปถึงโรงเรียนมีการจัดการขยะที่ไม่เป็นกิจลักษณะและไม่มีความเป็นระบบ จึงทำให้ไม่สามารถแก้ปัญหาขยะได้ในระยะยาว และพฤติกรรมของนักเรียน คือ นักเรียนทิ้งขยะไม่เป็นที่เป็นทาง ความเคยชินทิ้งขยะ กำจัดขยะไม่ถูกวิธี การเผาถุงพลาสติก ขาดความรู้ในการคัดแยกขยะและการกำจัดหรือจัดการขยะที่ถูกวิธี โดยผลกระทบของปัญหาขยะดังกล่าวนี้ ส่งผลให้สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนนั้นเต็มไปด้วยขยะทุกที่ในโรงเรียน ทำให้ทัศนียภาพไม่สวยงาม ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาขยะในโรงเรียนบ้านน้อยวิทยา โรงเรียนต้องมีการจัดการขยะที่เป็นกิจลักษณะมากขึ้นจากเดิม เพราะถ้าไม่มีการปรับเปลี่ยนจากสถานการณ์ปัญหาดังกล่าวมีแนวโน้มจะมีขยะเพิ่มมากขึ้น และส่งผลกระทบต่อโรงเรียนทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ สุขภาวะของนักเรียน จึงเกิดแนวคิดในการพัฒนาโดยให้นักเรียนมีความรู้และ

ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาและการจัดการขยะ นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจัดการขยะในโรงเรียน โดยแยกขยะและใช้ประโยชน์จากขยะ เพื่อให้ปริมาณขยะในโรงเรียนลดลง และให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการคัดแยกขยะในโรงเรียน ผู้วิจัยจึงได้จัดโครงการครูสังคมาสาพัฒนาโรงเรียน “ฮาวทูทิ้ง ฮาวทูคัด ฮาวทูแยก” บนว. ปลอดภัย ซึ่งถือได้ว่าเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักบูรณาการองค์ความรู้ที่ได้มาจากห้องเรียนเพื่อนำมาพัฒนาและแก้ไขปัญหาในโรงเรียนได้อย่างยั่งยืน

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดโครงการครูสังคมาสาเพื่อพัฒนาโรงเรียนบ้วน้อยวิทยาปลอดภัยของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ เพื่อจะนำผลที่ได้มาปรับปรุงพัฒนาการจัดโครงการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ กับสถานศึกษาในพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น การสร้างความร่วมมือและการมีส่วนร่วมในการจัดการโครงการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยเฉพาะสถานศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ จึงเป็นทางเลือกหนึ่งของการได้มาซึ่งคุณภาพและประสิทธิผลของการจัดการโครงการที่ต้องการอย่างแท้จริง

กรอบแนวคิดวิจัย (Conceptual Framework)

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเพื่อวิเคราะห์การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายในการจัดโครงการครูสังคมาสาเพื่อพัฒนาโรงเรียนบ้วน้อยวิทยาปลอดภัยของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อมของสถานศึกษาและยกระดับคุณภาพการจัดการโครงการของทุกภาคส่วนอย่างยั่งยืนตามแนวคิดทฤษฎีการบริหารจัดการของ Fayol (1997) ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการจัดองค์กร 3) ด้านการบังคับบัญชา 4) ด้านการประสานงาน และ 5) ด้านการควบคุม สามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วัตถุประสงค์ (Objective of the Research)

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายในการจัดโครงการครูสังคมาสาเพื่อพัฒนาโรงเรียนบ้วน้อยวิทยาปลอดภัยของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายในการจัดโครงการครูสังคมาสาเพื่อพัฒนาโรงเรียนบัณฑิตวิทยาลัยพลอดขะของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำแนกตามเพศ อายุ ระยะเวลาที่มีส่วนร่วม และสถานะที่เกี่ยวข้องกับกลุ่ม

วิธีวิจัย (Research Methodology)

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบสำรวจ (Survey Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

1.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศึกษา ปีการศึกษา 2565 จำนวน 56 คน อาจารย์สาขาวิชาสังคมศึกษา จำนวน 6 คน บุคลากรโรงเรียนบัณฑิตวิทยาลัย จำนวน 14 คน และนักเรียนโรงเรียนบัณฑิตวิทยาลัย ปีการศึกษา 2565 จำนวน 88 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 167 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้มาจากการสุ่มจากประชากรโดยการกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie & Morgan (1970) ได้จำนวน 118 คน จากนั้นทำการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยใช้สถานะที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มทั้งหมด 4 กลุ่มของโครงการครูสังคมาสาเพื่อพัฒนาโรงเรียนบัณฑิตวิทยาลัยพลอดขะเป็นเกณฑ์ ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศึกษา ปีการศึกษา 2565 จำนวน 42 คน อาจารย์สาขาวิชาสังคมศึกษา จำนวน 4 คน บุคลากรโรงเรียนบัณฑิตวิทยาลัย จำนวน 10 คน และนักเรียนโรงเรียนบัณฑิตวิทยาลัย ปีการศึกษา 2565 จำนวน 62 คน รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 118 คน

2. เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายในการจัดโครงการครูสังคมาสาเพื่อพัฒนาโรงเรียนบัณฑิตวิทยาลัยพลอดขะของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended) ตลอดจนผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาหาคุณภาพภาพของเครื่องมือ ได้แก่ 1) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาโดยหาค่าความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับข้อคำถาม (Index of Item-Objective Congruence: IOC) พบว่ามีค่า IOC ระหว่าง .67-1.00 และ 2) การทดลองใช้เครื่องมือกับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด ซึ่งผลการประเมินมีอำนาจจำแนกระหว่าง .21 - .92 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีของ Cronbach (1990) ซึ่งผลการประเมินค่าความเชื่อมั่นมีค่าความเชื่อมั่น .94

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศึกษา อาจารย์สาขาวิชาสังคมศึกษา บุคลากรโรงเรียนบัณฑิตวิทยาลัย และนักเรียนโรงเรียนบัณฑิตวิทยาลัย จำนวน 118 ฉบับ โดยกำหนดเวลาในการตอบแบบสอบถาม และส่งกลับคืนให้ผู้วิจัย ภายใน 7-15 วัน โดยดำเนินการติดตามเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการแจกแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมทางสถิติเพื่อการทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการเปรียบเทียบโดยการทดสอบค่าที (t- test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference-LSD

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล (Research Conclusions and Discussion)

การวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายในการจัดโครงการครูสังคมอาสาเพื่อพัฒนาโรงเรียนบ้วน้อยวิทยาลดดขยของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 78.80 มีอายุระหว่าง 15-25 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 83.10 มีระยะเวลาที่มีส่วนร่วมร่วมในการจัดโครงการครูสังคมอาสาเพื่อพัฒนาโรงเรียนบ้วน้อยวิทยาลดดขย 3 เดือน ขึ้นไป จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 81.40 และมีสถานะเกี่ยวข้องกับโครงการครูสังคมอาสาเพื่อพัฒนาโรงเรียนบ้วน้อยวิทยาลดดขย เป็นนักเรียนโรงเรียนบ้วน้อยวิทยา จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 52.50

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายในการจัดโครงการครูสังคมอาสาเพื่อพัฒนาโรงเรียนบ้วน้อยวิทยาลดดขยของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายในการจัดโครงการครูสังคมอาสาเพื่อพัฒนาโรงเรียนบ้วน้อยวิทยาลดดขยของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่าย	ระดับความคิดเห็น			
	n = 118			
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
ด้านการวางแผน	4.05	.36	มาก	3
ด้านการจัดองค์กร	4.15	.42	มาก	1
ด้านการบังคับบัญชา	4.05	.39	มาก	3
ด้านการประสานงาน	4.06	.34	มาก	2
ด้านการควบคุม	3.98	.32	มาก	4
รวม	4.06	.24	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายในการจัดโครงการครูสังคมอาสาเพื่อพัฒนาโรงเรียนบ้วน้อยวิทยาลดดขยของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทุกด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการจัดองค์กร ด้านการประสานงาน ด้านการวางแผน ด้านการบังคับบัญชา และด้านการควบคุม ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายในการจัดโครงการครูสังคมอาสาเพื่อพัฒนาโรงเรียนบ้วน้อยวิทยาลดดขยของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำแนกตามเพศ อายุ ระยะเวลาที่มีส่วนร่วม และสถานะที่เกี่ยวข้องกับกลุ่ม

3.1 การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายในการจัดโครงการครูสังคมอาสาเพื่อพัฒนาโรงเรียนบ้วน้อยวิทยาลดดขยของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำแนกตามเพศ

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่าย จำแนกตามเพศ

การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วม กับภาคีเครือข่าย	ชาย		หญิง		t	p
	n = 25		n = 93			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านการวางแผน	4.13	.35	4.04	.37	1.09	.28
ด้านการจัดองค์กร	4.23	.37	4.13	.43	1.08	.28
ด้านการบังคับบัญชา	3.99	.42	4.06	.39	-.76	.45
ด้านการประสานงาน	4.13	.31	4.05	.35	1.01	.31
ด้านการควบคุม	3.91	.31	4.00	.32	-1.24	.22
รวม	4.08	.19	4.05	.25	.42	.67

จากตารางที่ 2 พบว่า ภาคีเครือข่ายเพศชายและเพศหญิง มีการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายในการจัดโครงการครูสังคมาสาเพื่อพัฒนาโรงเรียนบวรน้อยวิทยาตลอดระยะเวลาของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

3.2 การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายในการจัดโครงการครูสังคมาสาเพื่อพัฒนาโรงเรียนบวรน้อยวิทยาตลอดระยะเวลาของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำแนกตามอายุ

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่าย จำแนกตามอายุ

การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่าย	แหล่งแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ด้านการวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	.51	3	.17	1.31	.27
	ภายในกลุ่ม	14.82	114	.13		
	รวม	15.33	117			
ด้านจัดองค์กร	ระหว่างกลุ่ม	.84	3	.28	1.63	.19
	ภายในกลุ่ม	19.62	114	.17		
	รวม	20.46	117			
ด้านการบังคับบัญชา	ระหว่างกลุ่ม	1.14	3	.38	2.58	.06
	ภายในกลุ่ม	16.81	114	.15		
	รวม	17.95	117			
ด้านการประสานงาน	ระหว่างกลุ่ม	.54	3	.18	1.55	.20
	ภายในกลุ่ม	13.27	114	.12		
	รวม	13.82	117			
ด้านการควบคุม	ระหว่างกลุ่ม	.45	3	.15	1.50	.22
	ภายในกลุ่ม	11.27	114	.10		
	รวม	11.71	117			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.63	3	.21	4.00*	.01
	ภายในกลุ่ม	6.01	114	.05		
	รวม	6.64	117			

*p < .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ภาคิเครือข่ายที่มีอายุแตกต่างกัน มีการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคิเครือข่ายในการจัดโครงการครูสังคมาสาเพื่อพัฒนาโรงเรียนบ้านน้อยวิทยาตลอดระยะเวลาของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD ปรากฏผลการเปรียบเทียบดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคิเครือข่ายโดยภาพรวม
จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{x}$	ต่ำกว่า 15 ปี	15-25 ปี	26-35 ปี	36 ปี ขึ้นไป
		4.03	4.07	3.73	3.99
ต่ำกว่า 15 ปี	4.03	-	.86	.02*	.15
15-25 ปี	4.07	.86	-	.00*	.05
26-35 ปี	3.73	.02*	.00*	-	.26
36 ปี ขึ้นไป	3.99	.15	.05	.26	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 4 พบว่า ภาคิเครือข่ายที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี กับ ภาคิเครือข่ายที่มีอายุ 26-35 ปี มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยภาคิเครือข่ายที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี มีส่วนร่วมน้อยกว่าภาคิเครือข่ายที่มีอายุ 26-35 ปี และภาคิเครือข่ายที่มีอายุ 15-25 ปี กับ ภาคิเครือข่ายที่มีอายุ 26-35 ปี มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยภาคิเครือข่ายที่มีอายุ 15-25 ปี มีส่วนร่วมมากกว่าภาคิเครือข่ายที่มีอายุ 26-35 ปี ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

3.3 การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคิเครือข่ายในการจัดโครงการครูสังคมาสาเพื่อพัฒนาโรงเรียนบ้านน้อยวิทยาตลอดระยะเวลาของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำแนกตามระยะเวลาที่มีส่วนร่วม

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคิเครือข่าย จำแนกตามระยะเวลาที่มีส่วนร่วม

การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคิเครือข่าย	แหล่งแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ด้านการวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	.09	2	.04	.33	.72
	ภายในกลุ่ม	15.25	115	.13		
	รวม	15.33	117			
ด้านจัดองค์กร	ระหว่างกลุ่ม	.81	2	.41	2.38	.10
	ภายในกลุ่ม	19.65	115	.17		
	รวม	20.46	117			
ด้านการบังคับบัญชา	ระหว่างกลุ่ม	.04	2	.02	.13	.88
	ภายในกลุ่ม	17.91	115	.16		
	รวม	17.95	117			
ด้านการประสานงาน	ระหว่างกลุ่ม	.07	2	.04	.30	.74
	ภายในกลุ่ม	13.74	115	.12		
	รวม	13.82	117			

ตารางที่ 5 (ต่อ)

การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วม ร่วมกับภาคีเครือข่าย	แหล่งแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ด้านการควบคุม	ระหว่างกลุ่ม	.06	2	.03	.29	.75
	ภายในกลุ่ม	11.65	115	.10		
	รวม	11.71	117			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.08	2	.04	.70	.50
	ภายในกลุ่ม	6.56	115	.06		
	รวม	6.64	117			

* $p < .05$

จากตารางที่ 5 พบว่า ภาคีเครือข่ายที่มีระยะเวลาที่มีส่วนร่วมแตกต่างกัน มีการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมร่วมกับภาคีเครือข่ายในการจัดโครงการครูสังคมาสาเพื่อพัฒนาโรงเรียนบ่อน้อยวิทยาลดขยะของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

3.4 การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมร่วมกับภาคีเครือข่ายในการจัดโครงการครูสังคมาสาเพื่อพัฒนาโรงเรียนบ่อน้อยวิทยาลดขยะของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำแนกตามสถานะที่เกี่ยวข้องกับกลุ่ม

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมร่วมกับภาคีเครือข่าย จำแนกตามสถานะที่เกี่ยวข้องกับกลุ่ม

การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วม ร่วมกับภาคีเครือข่าย	แหล่งแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ด้านการวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	.69	3	.23	1.78	.16
	ภายในกลุ่ม	14.65	114	.13		
	รวม	15.33	117			
ด้านจัดองค์กร	ระหว่างกลุ่ม	1.02	3	.34	1.99	.12
	ภายในกลุ่ม	19.44	114	.17		
	รวม	20.46	117			
ด้านการบังคับบัญชา	ระหว่างกลุ่ม	1.35	3	.45	3.10*	.03
	ภายในกลุ่ม	16.60	114	.15		
	รวม	17.95	117			
ด้านการประสานงาน	ระหว่างกลุ่ม	.72	3	.24	2.08	.11
	ภายในกลุ่ม	13.10	114	.11		
	รวม	13.82	117			
ด้านการควบคุม	ระหว่างกลุ่ม	1.29	3	.43	4.69*	.00
	ภายในกลุ่ม	10.43	114	.09		
	รวม	11.71	117			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.72	3	.24	4.62*	.00
	ภายในกลุ่ม	5.92	114	.05		
	รวม	6.64	117			

* $p < .05$

จากตารางที่ 6 พบว่า ภาควิชาที่สอนที่มีสถานะที่เกี่ยวข้องแตกต่างกัน มีการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาควิชาที่สอน ในการจัดโครงการหลักสูตรสัปดาห์เพื่อพัฒนาโรงเรียนบวณ้อยวิทยาตลอดระยะเวลาของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการบังคับบัญชา และด้านการควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD ปรากฏผลการเปรียบเทียบ ดังแสดงในตารางที่ 7- 8

ตารางที่ 7 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาควิชาที่สอนด้านการบังคับบัญชา จำแนกตามสถานะที่เกี่ยวข้องกับกลุ่ม

สถานะที่เกี่ยวข้องกับกลุ่ม	$\bar{x}$	นักศึกษา สาขาวิชาสังคมศึกษา	อาจารย์ สาขาวิชาสังคมศึกษา	บุคลากร โรงเรียนบวณ้อยวิทยา	นักเรียน โรงเรียนบวณ้อยวิทยา
		4.02	4.03	3.85	4.11
นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศึกษา	4.02	-	.39	.01*	.90
อาจารย์สาขาวิชาสังคมศึกษา	4.03	.90	-	.36	.41
บุคลากรโรงเรียนบวณ้อยวิทยา	3.85	.01*	.36	-	.01*
นักเรียนโรงเรียนบวณ้อยวิทยา	4.11	.90	.41	.01*	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 7 พบว่า ด้านการบังคับบัญชา นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศึกษา กับ บุคลากรโรงเรียนบวณ้อยวิทยา มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศึกษา มีส่วนร่วมมากกว่าบุคลากรโรงเรียนบวณ้อยวิทยา และบุคลากรโรงเรียนบวณ้อยวิทยา กับ นักเรียนโรงเรียนบวณ้อยวิทยามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรโรงเรียนบวณ้อยวิทยา มีส่วนร่วมน้อยกว่านักเรียนโรงเรียนบวณ้อยวิทยา ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 8 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาควิชาที่สอนด้านการควบคุม จำแนกตามสถานะที่เกี่ยวข้องกับกลุ่ม

สถานะที่เกี่ยวข้องกับกลุ่ม	$\bar{x}$	นักศึกษา สาขาวิชาสังคมศึกษา	อาจารย์ สาขาวิชาสังคมศึกษา	บุคลากร โรงเรียนบวณ้อยวิทยา	นักเรียน โรงเรียนบวณ้อยวิทยา
		4.02	4.03	3.85	4.11
นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศึกษา	4.02	-	.11	.00*	.00*
อาจารย์สาขาวิชาสังคมศึกษา	4.03	.11	-	.75	.63
บุคลากรโรงเรียนบวณ้อยวิทยา	3.85	.00*	.75	-	.20
นักเรียนโรงเรียนบวณ้อยวิทยา	4.11	.00*	.63	.20	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 8 พบว่า ด้านการควบคุม นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศึกษา กับ บุคลากรโรงเรียนบวณ้อยวิทยา มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศึกษา มีส่วนร่วมมากกว่าบุคลากรโรงเรียนบวณ้อยวิทยาและ นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศึกษา กับ นักเรียนโรงเรียนบวณ้อยวิทยามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศึกษา มีส่วนร่วมน้อยกว่านักเรียนโรงเรียนบวณ้อยวิทยา ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายในการจัดโครงการครูสังคมาสาเพื่อพัฒนาโรงเรียนบ้วน้อยวิทยาลดอคยะของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายในการจัดโครงการครูสังคมาสาเพื่อพัฒนาโรงเรียนบ้วน้อยวิทยาลดอคยะของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะบุคลากรและนักเรียนโรงเรียนบ้วน้อยวิทยาได้รับความรู้เกี่ยวกับการคัดแยกขยะที่ถูกต้อง ทั้งยังมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ของตนเอง อีกทั้งยังเป็นการปลูกฝังวินัยของนักเรียนให้มีการคัดแยกขยะก่อนทิ้งด้วย และมีการบูรณาการในรายวิชาประชากรและสิ่งแวดล้อมในด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชิตชนก เจริญมงคลการ (2561) ที่ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการด้านจิตอาสาสมัครอินเทอร์เน็ตแรดท์ภาค 3350 ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กิจกรรมที่ดำเนินด้านจิตอาสาด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมีการดำเนินกิจกรรมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .71 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญาณิศา โคตะมาย และวีรพล วีรพลางกูร (2562) ที่ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมของสมาชิกชุมชนในเขตเทศบาลตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี พบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมภาพรวมของสมาชิกชุมชนอยู่ในระดับมากที่สุด จากการวิเคราะห์รายด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการรับผลประโยชน์ ชุมชนมีสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น ชุมชนมีความสะอาดเป็นระเบียบ คนในชุมชนมีสุขภาพที่ดี ปัญหาขยะมูลฝอยลดลง ลดความเสื่อมโทรมของชุมชน และคนในชุมชนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

2. การเปรียบเทียบการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายในการจัดโครงการครูสังคมาสาเพื่อพัฒนาโรงเรียนบ้วน้อยวิทยาลดอคยะของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ พบว่า

2.1 เพศที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายในการจัดโครงการครูสังคมาสาเพื่อพัฒนาโรงเรียนบ้วน้อยวิทยาลดอคยะของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ โดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะเพศชายและเพศหญิงมีโอกาสที่จะเข้ามามีส่วนร่วมไม่ต่างกัน เนื่องจากสังคมไทยในปัจจุบันไม่ได้ยึดค่านิยมที่ว่าผู้ชายเป็นผู้นำและผู้หญิงเป็นผู้ตาม จึงทำให้เพศไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาวิชาญ กนต์สีโล และคณะ (2562) ที่ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมราชโคราชศูนย์ประสานงานจังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2561 พบว่า ผลเปรียบเทียบความคิดเห็นการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อธิมาตร เพิ่มพูน, วันชัย สุขตาม และจิรายุ ทรัพย์สิน (2563) ที่ศึกษาเรื่องแนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

2.2 อายุที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายในการจัดโครงการครูสังคมาสาเพื่อพัฒนาโรงเรียนบ้วน้อยวิทยาลดอคยะของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้ที่มีส่วนร่วมที่ได้มีโอกาสเข้ามาปฏิบัติงานในโครงการนี้ที่มีอายุน้อยกว่าจะเห็นความสำคัญและประโยชน์ที่ได้รับจากการโครงการได้ชัดเจนมากกว่า จึงอยากมีส่วนร่วมเพื่อให้โครงการนี้เกิดประโยชน์เพื่อ

สถานศึกษาและชุมชนในพื้นที่ของตนเอง จึงทำให้อายุมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการศึกษาค้นคว้า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Aguirre et al. (2019) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของนักเรียนเคลื่อนไหวชาติพันธุ์ในสโมสรเยาวชน Maranya การศึกษานี้เน้นไปที่วัฒนธรรมที่เยาวชนมีส่วนร่วมในเวลากลางซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการศึกษาของวัยรุ่นในฐานะพลเมืองจำเป็น พยายามทำความเข้าใจถึงปัจจัยที่สามารถเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการมีส่วนร่วมให้เป็นเครื่องมือสำหรับต้นแบบของความก้าวหน้าแบบมีส่วนร่วมและมอบความเป็นไปได้ในการสร้างวิธีการมีส่วนร่วมส่วนบุคคลโดยเฉพาะ ผลลัพธ์ที่ได้แสดงให้เห็นว่าโครงสร้างการมีส่วนร่วมในสโมสรเยาวชนจะเป็นประโยชน์ได้หากเราใส่ใจในลักษณะต่าง ๆ เช่น ความรับผิดชอบ หน้าที่ ความพร้อม ความเป็นผู้นำและความรู้สึกเป็นสมาชิกหากประยุกต์ใช้ปัจจัยเหล่านี้ไปสู่อุปนิสัยของเยาวชนจะสามารถเพิ่มการมีส่วนร่วมด้วยตนเองได้อย่างมากซึ่งจะเปิดใช้งานและเพิ่มขีดจำกัดการเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากขึ้นอีกด้วย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิณณทัต บณขุนทด และคณะ (2562) ที่ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน ตำบลอิสาน อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่าประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เนื่องมาจากประชาชนที่มีอายุน้อยอาจจะยังไม่เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วม ยังมองไม่ออกว่าการมีส่วนร่วมสำคัญเพียงใด ซึ่งต่างจากประชาชนที่มีอายุมากกว่าที่มีประสบการณ์ในหลาย ๆ ด้าน มองภาพได้กว้างกว่าและเห็นความสำคัญและความจำเป็นของการมีส่วนร่วม ประชาชนที่มีอายุต่างกันจึงมีระดับการมีส่วนร่วมต่างกันส่วนร่วม

2.3 ระยะเวลาที่มีส่วนร่วมที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายในการจัดโครงการครูสังคมาสาเพื่อพัฒนาโรงเรียนบ้านน้อยวิทยาปลอดภัยของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ โดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษา อาจารย์ บุคลากร และนักเรียน เป็นภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมที่ได้มีโอกาสเข้ามาปฏิบัติงานในระยะเวลาต่าง ๆ มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประสบการณ์การทำงานซึ่งกันและกัน ช่วยกันการบริหารจัดการโครงการให้บรรลุผลสำเร็จตามที่ตั้งเป้าไว้ จึงทำให้ระยะเวลาที่มีส่วนร่วมไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการศึกษาค้นคว้า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย โสพิณ เจตนา, พิระพงศ์ รักศิริ และปะการัง ชื่นจิตร (2563) ที่ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของคณะกรรมการชุมชนในพื้นที่เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร พบว่าคณะกรรมการชุมชนที่มีระยะเวลาอยู่อาศัยในชุมชนที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับแนวคิดของบุญมาศย์ เดชคง และต้นสนีย์ จะสุวรรณ์ (2563) ที่อธิบายไว้ว่า การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนและท้องถิ่นนั้นเป็นแนวทางในการดำเนินงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชนและท้องถิ่น และเปิดโอกาสให้ชุมชนและท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนคุณภาพของการศึกษา และมุ่งจัดการศึกษาให้ตรงกับความต้องการของชุมชน

2.4 สถานะที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายในการจัดโครงการครูสังคมาสาเพื่อพัฒนาโรงเรียนบ้านน้อยวิทยาปลอดภัยของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโครงการครูสังคมาสาเพื่อพัฒนาโรงเรียนบ้านน้อยวิทยาปลอดภัยจะเป็นการเตรียมความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นโดยรวมจากโครงการคัดแยกขยะ ซึ่งเป็นสิ่งที่โรงเรียนให้ความสำคัญโดยการรวมพลังจากทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการนี้ และทุกขั้นตอนของการดำเนินงานทุกคนได้ร่วมคิด ร่วมทำงาน อีกทั้ง การจัดการศึกษาในปัจจุบันได้มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีความสอดคล้อง และตรงกับความต้องการของท้องถิ่นนั้น ๆ จึงทำให้สถานะที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการศึกษาค้นคว้า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Torrena (2020) ที่ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกิจกรรมของโรงเรียนในโรงเรียนมัธยมรัฐในเขต Los Baños, Laguna เพื่อเปรียบเทียบระดับ

การมีส่วนร่วมของโรงเรียนมัธยมรัฐในเขต Los Baños, Laguna พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโรงเรียนมัธยมรัฐในเขต Los Baños, Laguna ด้านการวางแผน ด้านการตัดสินใจ ด้านการถ่ายทอดองค์ความรู้ และด้านการนำไปใช้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติ และสอดคล้องกับแนวคิดของชูชาติ พ่วงสมจิตร (2560) ที่อธิบายไว้ว่า การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชนช่วยให้โรงเรียนและชุมชนเกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน ช่วยลดปัญหาความขัดแย้ง และช่วยให้เกิดความร่วมมืออันดีต่อกัน ทั้งนี้ทั้งสองฝ่ายจะต้องปฏิบัติตามบทบาทของตนด้วยวิธีการที่เหมาะสม จึงจะสามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นได้ บทบาทหน้าที่สำคัญของโรงเรียนต่อชุมชน คือ บทบาทในการให้การศึกษาอบรมแก่บุคลากรในชุมชน ส่วนบทบาทสำคัญของชุมชนต่อโรงเรียน คือ บทบาทในการมีส่วนร่วมกำหนดทิศทางการจัดการศึกษา การให้ความร่วมมือและสนับสนุนการจัดการศึกษาและบทบาทในการกำกับติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของโรงเรียน

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย คือ ได้ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานที่ดีสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนางานที่ปฏิบัติให้มีคุณภาพสูงสุด ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อมในลักษณะของการรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ตลอดจนการประเมินผลให้ทุกฝ่ายได้สำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกัน อันจะนำไปสู่เป้าหมายของโครงการ

ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย (Contribution of the Study)

สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายในการจัดโครงการครูสังคมาสาของนักศึกษาวิชาชีพครู เพื่อพัฒนาสถานศึกษาในพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ซึ่งหากผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำหลักการส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ทำงานร่วมกันเป็นทีมและเครือข่าย วัฒนธรรมที่เป็นเอกภาพ ไปใช้เป็นแนวทางหลักให้ยึดถือและปฏิบัติตาม ย่อมส่งผลให้โครงการที่จัดทำขึ้นพัฒนาเกิดประโยชน์กับสถานศึกษาและยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสถานศึกษาได้ต่อไป

เอกสารอ้างอิง (References)

- ชูชาติ พ่วงสมจิตร. (2560). การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 10(2), 1342-1354.
- ชิดชนก เจริญมงคลการ. (2561). แนวทางการบริหารจัดการด้านจิตอาสาสมัครอินเตอร์แรคท์ภาค 3350 ในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ญาณิศา โคเคมาย และวีรพล วีรพลางกูร. (2562). การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมของสมาชิกชุมชนในเขตเทศบาลตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี. *วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร*, 3(2), 12-29.
- ธัญลักษณ์ กาวีชา. (2562). หลักธรรมาภิบาลกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามรัฐธรรมนูญไทย พ.ศ. 2560. *วารสารมหาวิทยาลัยคริสเตียน*. 25(1), 118-132.

- บุษยมาศย์ เดชคง และคันสนีย์ จะสุวรรณ. (2563). *การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและท้องถิ่นในการจัดการศึกษา*. สืบค้นเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2566, จาก <http://ea.grad.ssru.ac.th/useruploads/files/20200718/ee6cca74f7ebcf94a927b0c43184f3f2e645a077.pdf>.
- ปณิณทัต บณฺฑนทต, ริริร์ พิมมานุรักษ์, ธนัษพร หาได้ และสันติ คู่กระสังข์. (2562). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน ตำบลอิสาน อำเภอมะนัง จังหวัดบุรีรัมย์. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์*, 6(1), 219-222.
- พระมหาวชิราวุธ กนตสีโล, พระครูบวร ชัยวัฒน์, บุญส่ง ทองเอียง, พระครูสมุห์ธณสิทธิ วิมล และเดชชาติ ตริทรัพย์. (2562). การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราชศูนย์ประสานงานจังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2561. *วารสารมหาจุฬานาครทรรศ*, 6(4). 1913-1932.
- โสพิณ เจตนา, พิระพงศ์ ภักศิริ และปะการัง ชื่นจิต. (2563). *การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของคณะกรรมการชุมชนในพื้นที่เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร*. สืบค้นเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2566, จาก <http://www.islocal.ru.ac.th/pdf/6314880019.pdf>.
- อธิมาตร เพิ่มพูน, วันชัย สุขตาม และจิรายุ ทรัพย์สิน. (2563). แนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์. *วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 4(1), 43-56.
- อมรรัตน์ โคตรชมพู และภมรพรรณ ยุระยาตร์. (2561). การพัฒนาแนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 12(3), 220-231.
- Aguirre, A., Moliner, L., & Traver, J. A. (2019). Autonomous participation. An activist ethnography in Maranya Youth Club. *Ethnography and Education*, 15(1), 1-17.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). New York: Harper and Collins.
- Fayol, H. (1997). *General and industrial management*. London: Sir Isaac Pitman & Sons.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Journal Education and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Torrena, L.R. (2020). Stakeholders' Participation in School Activities in Public Secondary Schools in Los Baños, Laguna. *Asian Journal of Social Sciences and Management Studies*, 7(3), 208-218.